

Standpunkter, og disse Begrundelser har hele Befolkningen og ikke mindst Medlemmerne af dette høje Ting haft rig Lejlighed til at gøre sig bekendt med. Vælgerne og Rigsdagsmændene har forlængst taget deres Standpunkt, og lad mig sige for det Partis Vedkommende, jeg tilhører, at det for os har været fra første Færd en given Forudsætning, at her skulde der ikke stemmes efter Partiliniér, her var der en Sag, som laa udenfor Partipolitikken, og til hvilken enhver frit kunde tage sit Standpunkt, saa at de forskellige Meninger, der har været gjorte gældende indenfor vort Parti angaaende denne Sag, har ikke i mindste Maade kunnet fremkalde anden Strid indenfor Partiet end en rent saglig. Saaledes antager jeg, at man mere eller mindre har taget Sagen ogsaa i andre Partier. Jeg tør sige, at her er Standpunktet i ualmindelig Grad taget ud fra Hensyn til Sagen selv og i ringere Grad end sædvanligt efter Partiliniér. Jeg tror altsaa ikke, at det, der siges her i Dag, vil kunne paavirke et eneste Medlems Stemmeafgivning, og det vilde derfor være urimeligt at trætte med at gentage de Argumenter, som er fremførte fra vor Side i Kommissionsflertallets Betænkning, og til hvilke jeg kan henholde mig.

Som vi Venstremedlemmer i Kommissionen har udtalt i Betænkningen, mener vi ikke, at der i dette Spørgsmaal har foreligget en Tvangssituation. Vi anser det af mange Grunde for uheldigt, at Spørgsmaalet om Øernes Overdragelse er rejst, og Afstaaelsestraktat sluttet, under Verdenskrigen, men som Sagerne nu ligger, er vi af den Mening, at det eneste forsvarlige er at sige vort Ja til Traktaten. Dette støtter vi fremfor alt derpaa, at de Vidneforklaringer, der er fremkommet for Kommissionen, efter vort Skøn med Sikkerhed viser, at det gavner Øernes Befolkning bedst, at Overdragelse finder Sted. Økonomisk gælder dette, fordi end ikke de største Ofre fra dansk Side paa langt nær vilde kunne veje op mod det, som efter Øernes Befolknings Mening er det ene fornødne: den frie Adgang til det amerikanske Marked og den gode og uhindrede Forbindelse med Amerika paa de forskellige Omraader. Folkeligt og nationalt gælder det, fordi Befolkningens store Masse — det gælder Arbejdsgiverne, og det gælder Arbejderne, det gælder hvide og farvede saavel som Negre — sprogligt, kulturelt, økonomisk føler sig draget til Nordamerika. Der ligger deres Fremtids-

udsigter, hvis de har nogen, der skal de skaffe sig deres højere Uddannelse, hvis de kan faa den. Det er der, den naturlige Forbindelse fører dem hen, og ikke til det lille og fjerne Moderland. Forholdet er jo dette, at det danske Element paa Øerne trods Aarhundreders Besiddelse kun er som et ganske tyndt Overtræk over den egentlige vestindiske Befolkning, og naar de danske Embedsmænd og andre Danske, som har været derude i Medfør af Øernes Forbindelse med Danmark, forsvinder derfra, vil der ikke være noget synderligt nationalt dansk Element tilbage derovre. Mange Mænd af dansk Afstamning, der har gjort et godt Arbejde i Dansk Vestindien, er ogsaa af den Mening og har under Kommissionsforhandlingerne paa forskellig Maade tilkendegivet, at ogsaa de ønsker Overdragelsen.

Denne Fornemmelse af, at Overdragelsen i Virkeligheden tjener Øernes Befolkning bedst, og at vi ikke kan yde den de Fordele, som Amerika kan, er af meget gammel Dato herhjemme, og det er denne Overbevisning og ikke Vindesygge og Ugidelighed, som har gjort, at danske Regeringer af enhver Partifarve nu i et halvt Aarhundrede til forskellige Tider har været villige til at afstaa Øerne, ja, endog har ment det i høj Grad ønskeligt at kunne gøre det. Jeg behøver ikke at opregne Navnene paa alle de Ministerier af konservativ Støbning, som har haft denne Opfattelse. Bekendt er det, at ogsaa det første Venstreministerium havde den. Jeg tror, at det er denne Fornemmelse af, at Overdragelsen i Virkeligheden tjener Øernes Befolkning bedst, og at vi selv med den bedste Villie ikke er i Stand til at gøre det for den, som den store, nære, sproglig beslægtede Magt kan gøre —, der har ledet de danske Politikere og Rigsdagsmænd og Ministre af saa højst forskellige Afskygninger til i Tidens Løb stadig at vende tilbage til Overdragelsestanken. Hertil kommer de stærke og saa godt som enstemmige Vidnesbyrd, som har lydt ikke blot fra Kolonialraadenes Delegerede, men ogsaa direkte saavel fra Arbejderbefolkningen som fra de øvrige Klasser paa Øerne til Gunst for Afstaaelsen, og i Virkeligheden foreligger der intet gyldigt Vidnesbyrd i modsat Retning. Man antyder undertiden, at dette er Tilfældet, men skylder Bevis derfor. Man har anført Hamilton Jacksons eller Arbejderunionens Telegram, hvor der staaer nævnt en Række Reformkrav og siges, at uden disse Reformkravs Gennemførelse skal Øerne hurtigt muligst sælges. Men